

Sygn. akt **XI Ka 65/21**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Dorota Dobrzańska

Protokolant Katarzyna Wójcik

przy udziale prokuratora Adama Hunka

po rozpoznaniu dnia 9 marca 2021 roku

sprawy **A. G.** c. S. i J. z d. M. ur. (...)

w P., **B. P.** s. E. i H. z d. G. ur. (...) w R., **W. W. (1)** s. J. i W. z d. B. ur. (...) w L., **J. W.** s. J. i S. z d. Konieczna ur. (...) w K.

oskarżonych z art. 220 § 1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 21 października 2020 roku sygn. akt II K 303/19

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 65/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 21. 10. 2020 r. w sprawie II K 303/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

prokurator
pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny: pełnomocnik oskarżyciela substydiarnego

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		1. J. W. 2. B. P. 3. W. W. (1) 4. A. G.	Sąd odwoławczy nie przeprowadzał własnych dowodów.		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Błędu w ustaleniach faktycznych mającego wpływ na treść orzeczenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd odwoławczy w pełni akceptuje zaprezentowany przez Sąd Rejonowy wywód, iż brak jest argumentów podważających wersje przedstawione przez oskarżonych. Zauważany przez skarżącego brak wątpliwości co do oceny materiału dowodowego nie jest niczym dziwnym, jest tak przecież w przeważającej części spraw. Przede wszystkim sąd winien tak wykorzystać narzędzie w postaci własnego umysłu, by stosując dyrektywy art. 7 kpk potrafić wyciągnąć prawidłowe wnioski nawet ze sprzecznego materiału dowodowego.</p> <p>Na wstępie należy wyraźnie wyartykułować istotę zarzutu, bowiem uzasadnienie środka odwoławczego zdaje się iść w błędnym kierunku. Otóż wszyscy oskarżeni mieli odpowiadać karnie za to, że dopuścili do pracy</p>		

pracownika w stanie nietrzeźwości. Nie jest kwestionowane ustalenie Sądu I instancji, iż kontrole stanu trzeźwości były prowadzone wrywkowo, a w przypadku uzasadnionego podejrzenia nietrzeźwości wobec konkretnej osoby. Nie ma regulacji prawnych nakładających obowiązek stałego badania trzeźwości pracowników. W takiej sytuacji argument apelacji, iż A. K. (1) tuż przed zdarzeniem (doznaniem obrażeń ciała po godz. 15,30) niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości, nie ma żadnego znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonych. Należałoby wykazać, że każda z osób oskarżonych miała świadomość, iż A. K. w chwili przystąpienia do wykonywania pracy tj. ok. godz. 14 jest lub może być w stanie nietrzeźwości.

Sąd Rejonowy poprawnie ocenił depozycje źródeł osobowych i wywiódł, że zachowanie A. K. nie wskazywało na jego nietrzeźwość. Powołał się nie tylko na wyjaśnienia oskarżonych, ale jak najbardziej neutralne osoby - choćby pracujące w jednym pomieszczeniu A. Ł. i Z. C.. Wywody prokuratora co do wartości dowodowej dowodu z wyjaśnień oskarżonych w realiach niniejszej sprawy, kiedy nie ma żadnych dowodów przeciwnych podważających ich wiarygodność, są z gruntu chybione. Zastrzeżenie co do oceny Sądu w zakresie zeznań świadka B. M. jest bezpodstawne. Niezależnie od tego, czy świadek zwracał uwagę na zachowanie A. K., nie dostrzegł, by ten miał problemy z koordynacją ruchów i to jest fakt zasadnie odnotowany przez Sąd I instancji.

Odnosnie do biegłej E. G., Sąd Okręgowy wskazuje, że jej zdanie wyrażone na rozprawie w dniu

19.08.2020 r. (k. 463v) nie miało żadnego przełożenia na treść wyroku, albowiem to Sąd po obejrzeniu nagrania wyraził swoją opinię w protokole na k. 463. Źródłem takiego przekonania było zatem nagranie, a nie opinia biegłej. Sygnalizowana w I akapicie na str. 10 apelacji sprzeczność w opinii biegłej nie została wykazana (nota bene Sąd Rejonowy dokładnie ocenia zarówno opinię pisemną jak i ustną z zachowaniem reguł art. 7 kpk). Przecież okoliczności dopuszczenia do pracy pracownika w stanie nietrzeźwości należą do domeny sądu i były podstawowym przedmiotem analizy Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim. Zamiar oskarżonych nie został dowiedziony zebrany materiałem dowodowym.

Oskarżyciel publiczny twierdzi, że z nagrań nie można w sposób niebudzący wątpliwości wywieść, iż A. K. (1) nie był w stanie nietrzeźwości, mogły istnieć inne symptomy niż problem z utrzymaniem równowagi. Pojawia się więc pytanie – jakie dowody miały na to wskazywać? Sąd Rejonowy słusznie nie znalazł żadnych w zgromadzonym materiale dowodowym. Passus o ubraniach ochronnych nie ma żadnego znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonych.

Przeciwko odrzuceniu jako niewiarygodnych zeznań świadków T. B. i T. P. nie wysunięto żadnych argumentów. Stanowisko, iż zeznania te układają się w logiczną całość nie stanowią przeciwwagi dla oceny dokonanej przez Sąd Rejonowy.

Jeśli chodzi o czyn z art. 221 kk, zarzucony B. P. i W. W.

(1), to bezsporne jest, że ten pierwszy zawiadomił Państwową Inspekcję Pracy w dniu następnym po wypadku o godz. 10,05 (k. 295). Kwestią więc podstawową stała się ocena, czy zachowano termin określony w przepisie, co słusznie dostrzegł Sąd I instancji, choć uzasadnienie kierowane jest również na inne aspekty. Sąd Okręgowy podnosi, że termin ten jest definiowany w orzecznictwie i doktrynie jako „bez nieuzasadnionej zwłoki”. Wystarczy zatem dostrzec, że wypadek zdarzył się w godzinach poza urzędowaniem PIP (która nie jest służbą taką jak policja czy pogotowie ratunkowe), a został wykonany telefonicznie przed południem dnia następnego, a więc najszybszą drogą komunikacji. To sprawia, że nie może być uznany za spóźniony w rozumieniu art. 221 kk.

Wniosek

Uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. .

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Niezasadność zarzutu pociągnęła za sobą uznanie wniosku za niezasadny.

4. **OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU**

Brak

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
Uniewinnienie J. W., B. P., W. W. (1), A. G..	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Zostały przedstawione wyżej. Rozstrzygnięcie Sądu I instancji znalazło akceptację Sądu odwoławczego.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Utrzymanie w mocy wyroku uniewinniającego spowodowało obciążenie Skarbu Państwa wydatkami postępowania odwoławczego zgodnie z art. 632 pkt 2 w zw. z art. 634 kpk.

7. PODPIS
Dorota Dobrzańska

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uniewinnienie wszystkich oskarżonych.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana